

[Rytter.]

de Mennesker. Derfor blev der først bag-
 efter, da Fjenden var drevet ud af Landet,
 arresteret saa mange.

Derfor siger jeg: Lad os dog komme
 bort fra Hæmmelighedskræmmeriet, lad os
 komme bort fra det, at Frihedsraadet siger:
 Vi har udarbejdet Listerne med Invasion
 for Øje. Forholdene forandrede sig, derfor
 kom vi til at tage mange uskyldige. Lad
 os se den Plan, den maa jo eksistere, lad
 os faa den frem for Dagens Lys og eventu-
 tuelt offentliggjort i Bladene.

Dertil kommer yderligere — det skal
 jeg dvæle meget lidt ved —, at det var jo
 ikke saadan, at man ikke kunde forandre
 Planen, for det var dog ikke den 4. Maj,
 at det hele forandrede sig. I de sidste 8
 Dage gik vi og haabede paa, at der ikke
 vilde ske nogen Invasion; altsaa kunde
 man godt meget kort have sagt: den Plan,
 vi har udarbejdet, er udarbejdet med In-
 vasion for Øje, og hvis der ikke kommer
 nogen Invasion, saa skal I faa nærmere
 Ordre. Det vilde ikke have taget lang Tid,
 og man havde en 8 Dages Tid til at se,
 hvordan det udviklede sig.

Norge var i samme Situation, men
 hvad gjorde Nordmændene? De gjorde det,
 som jeg synes var rigtig, nemlig at udstede
 den Parole: I maa hellere lade ti skyldige
 gaa fri — I skal nok faa fat i dem, de
 kan ingen Steder komme —, fremfor at
 forbyrde jer mod én uskyldig. Hvis denne
 Parole var blevet udstedt, var Synspunktet
 ikke blevet det, som er anlagt her i Dan-
 mark. Derfor siger jeg: Frem med Bevi-
 serne ogsaa paa dette Omraade, lad os
 blive fri for Hæmmeligskræmmeri!

Saa sagde den højtærede Justitsmini-
 ster, at han forstod ikke, hvorfor jeg havde
 oplæst det Brev fra Vestre Fængsel. Ja,
 jeg kan ikke sige, hvad den højtærede
 Minister forstaar, men jeg kan sige, hvad
 der er min Mening, og det tror jeg frem-
 gaar af det, jeg læste op; det var nemlig
 to Ting. Det var for det første det, at
 Mænd, der har været udsat for en saadan
 Behandling, naar Sagerne kommer for Dom-
 stolene, bør have en vis Erstatning, og for
 det andet, som jeg vist ogsaa nævnte, at
 det er nødvendigt, at der bliver løsladt en
 Mængde Mennesker. Derfor sagde jeg:
 kan den højtærede Justitsminister ikke se,
 at vore Fængsler er overfyldt? Lad os
 slippe de Folk ud, hvis Sag er tilstrække-
 ligt undersøgt, navnlig naar de paagældende
 har fast Bopæl, og naar det er nogen, der
 har gjort sig skyldige i Handlinger, der
 ikke var strafbare paa det Tidspunkt.

Den højtærede Minister siger, at han
 altid er lydhør over for Klager i den Ret-
 ning. Ja, det vilde jeg ogsaa have sagt
 om den højtærede Justitsminister paa For-
 haand, men jeg har ligesom paa Fornem-
 melsen, at det kan være, det er urigtigt,
 og jeg vilde ønske, den højtærede Minister
 kunde fjerne denne Fornæmelse hos mig,
 at naar det er en Frihedskæmper, der
 kritiseres, er det ligesom den højtærede
 Justitsminister ikke er saa lydhør over
 for Anmodninger om at faa Sagen under-
 søgt. Jeg har her i Rigsdagen fremdraget
 en Sag, i Anledning af hvilken jeg sagde,
 at vi her i Danmark havde en Dr. Best
 Nr. 2, en Mand, der optraadte i Byretten
 paa lignende Maade som Dr. Best. Derfor
 kaldte jeg ham den lille Dr. Best. Til en
 Politirapport var det oplyst, at han havde
 sagt: Lad være at træde os paa Tærne,
 men da han blev spurgt bagefter, om det
 var rigtig, svarede han, at han ikke kunde
 huske det. Jeg gjorde den højtærede Ju-
 stitsminister opmærksom paa det her i
 Rigsdagen, og Ministeren svarede, saa vidt
 jeg husker: Det vil blive værst for ham
 selv. Jeg har ikke senere hørt, om den
 Sag er undersøgt, og efter at den er nævnt
 paa det mest officielle Sted i Kongeriget
 Danmark — eller maaske rettere, det mest
 officielle Sted næst efter Folketinget —,
 siger den højtærede Justitsminister, at han
 ved ikke, hvad han skal gøre.

Jeg forlanger ikke, at den højtærede
 Justitsminister skal lyde mit Raad, men
 hvis jeg maa give et Raad, vil jeg sige, at
 han skulde efter min Mening pro primo
 løslade alle dem, der er Tale om fra forskel-
 lige Sider, naar man ved, hvor de bor,
 og hvis de ikke kan vanskeliggøre Sagens
 Opklaring ved at komme i Frihed. Den
 højtærede Justitsminister skulde lade ud-
 gaa en almindelig Ordre fra Rigsadvokaten
 til Statsadvokaterne, eventuelt kunde man
 faa Assistance hos Defensorerne og Dom-
 stolene. Den højtærede Justitsminister
 sagde, at de sidder paa Dommernes An-
 svar. Der er vi inde paa det samme som
 før. Ministeren vil ikke tage Ansvar for
 Løsladelsen. Dommerne staar forfærdelig
 vagt, naar Statsadvokaten siger: Foreløbig
 er der kun det og det, men vi formoder, at
 der kommer mere. Den højtærede Justits-
 minister maa tage Ansvar og løslade dem,
 hvor Sagen ligger saaledes. Dernæst vilde
 jeg i Justitsministerens Sted udsende et
 Cirkulære til Statsadvokaterne og Rigsad-
 vokaten om, at de, der har gjort civil Tje-
 neste for Tyskerne, ikke skal drages til
 Ansvar. Endvidere vilde jeg tage under